

Kristian Stensrud
Strand Gård
Kjoseveien 584
3268 Larvik

Tlf. 90124052.

E-post: richard.kristian.stensrud@wideroe.no

Larvik kommune
Byggesak v/ André Braa Hotvedt / Thor Håkon Lindstad
Postboks 2020
3255 Larvik.

Statsforvalteren i Vestfold og Telemark
Postboks 2076
3103 Tønsberg.

Kjose 15/02-2024 4

Klage på planutvalgets vedtak, datert 01/02-2024. Referanse 22/5322.

Omgjøring av vedtak – Riving av deler av hytte – Hyttesone M-76 Kjose - Gbnr-4146/5/8

Viser til møte i Planutvalget i Larvik av 30/01-2024 hvor det ble fattet et politisk vedtak (**vedlegg #1**) med overskrift lik den som denne klagen er innledet med. Som berørt grunneier, bortfester og nabo har jeg klageadgang i saken. Min klageadgang er tidligere drøftet og konkludert av administrasjonen i kommunen og av Statsforvalter i dette sakskomplekset.

Jeg vil innlede denne klagen med å presisere at det er sterkt beklagelig at det skal fortsatt brukes ressurser på denne saken som er endelig avgjort i offentlig forvaltning. Hovedansvaret for status og ressursbruk ligger primært hos Planutvalget i Larvik gjennom utvalgets gjentatte omgjøringer av administrasjonens vedtak.

Min konklusjon i denne saken, er at Statsforvalter må annullere Planutvalgets vedtak av 30/01-2024, samt opprettholde Statsforvalters vedtak av 11/06-2021. Det er for meg berettiget å stille spørsmål om PUs håndtering av denne saken som jeg vil hevde bør være gjenstand for uavhengig gransking.

Jeg ser det som nødvendig å nok en gang ta opp den historiske tråden i saken med referanse til hva som foreligger av fakta. Jeg vil i den sammenheng drøfte noen av de fremsatte påstander siden Statsforvalter fattet sitt endelige vedtak av 11/06-2021. I den forbindelse er det nødvendig å se på tidslinjer.

Jeg ser av referat (**vedlegg #2**), datert 08/01-2024 hvor dagens leder av Planutvalget (PU) (Per Manvik) og forrige leder (Marie Offenberg) har et møte med kommunens administrasjon representert ved Silje Vestre og Cathrine Værvågen. De nevnte politikere i PU definerer at de på nytt ønsker å vurdere min klagerett i saken. I referatet står det at Manvik og Offenberg ønsker å se på "tidslinjer, klageadgang, klagefrister, samt historikk i saken". Dette til tross for at saken er endelig avgjort av Statsforvalter. Dette møtet ble avholdt i forkant av PUs møte 30/01-2024 hvor vedtaket som utløser min klage ble fattet med fem (5) mot fire (4) stemmer. Møtet ble streamet og det var ingen spørsmål eller innsigelser fra utvalgets øvrige medlemmer før votering.

Ansvarlig søker i saken (hytteeier) fester grunn for sin hytte på min eiendom.

Vedtaket i PU som jeg i dag påklager, er datert 01/02-2024. Det er tre ukers klagefrist på vedtaket. Klagen er levert i papirutgave direkte til kommunen fredag 16/02-2024, samt kopi direkte til Statsforvalter i post av samme dato. Det blir også sendt kopi av klagen til Mattilsynet og vannverkene.

Kommunens rettevedtak av 17/11-2020 er endelig avgjort av Statsforvalter gjennom vedtak datert 11/06-2021 (**vedlegg #3**) med påfølgende vedtak og konklusjon av 24/08-2021 (**vedlegg #4**).

Det er en omfattende mengde journalførte dokumenter i denne saken og i telefonmøte med kommunen av i dag (15/01-2024), får jeg opplyst at det er registrert 326 dokumenter på hytten som denne saken gjelder og 280 dokumenter fra år 2009 (året for første dispensasjonssøknad etter kommunalt områdetilsyn). Det er registrert syv (7) ulike saksnummer på hytten og ved søk i kommunens arkiv, er det utfordrende å finne en sammenhengende kronologi i saksmengden. Dette grunnet kommunens journalføringsystem. Dette er et viktig moment da ulike saksnummer der flere omfatter samme sak, gir inntrykk av en mindre omfattende saksbehandling enn hva som er tilfelle. Jeg legger ved to vedlegg som viser et utsnitt av saksmengden fra 2020 til 2024 (**vedlegg #5 og #6**).

Den store saksmengden er i stor grad basert på den ikke-omsøkte utvidelsen av hytten og hvor definert ikke-omsøkt areal er totalt ca 138 kvm! Det er brukt store ressurser i kommunal saksbehandling, hos Statsforvalter og hos meg som grunneier og bortfester.

Det ble søkt om 62 kvm ikke-omsøkt (ulovlig) areal i 2009 etter kommunalt områdetilsyn. Dette ble godkjent av kommunen. Dog uten at pålagte sektormyndigheter (Mattilsynet og vannverkene) ble konsultert. I etterkant av godkjenningen av dispensasjonssøknad fra 2009, ble det foretatt et nytt kommunalt områdetilsyn. Dette avslørte at det ikke var samsvar med innvilget dispensasjonssøknad og hva som faktisk var oppført på hytten. Ny dispensasjonssøknad fra hytteeier gjennom konsultentselskapet IT- tech, resulterte i kommunalt avslag i november 2017. Søknaden med påfølgende avslag lød på ca 76 kvadratmeter.

Etter avslaget, endret søker sin argumentasjon gjennom innleid advokat og hvor det ble hevdet at de nyavslørte og omsøkte 76 kvm også stod oppført i 2009. Søknaden fra 2009 var derfor et erkjent falsum da det totale arealet som er ulovlig oppført er ca. 138 kvm. Godkjenningen fra 2009 må derfor oppheves etter min mening og behandles på nytt kontra å la godkjenningen fra 2009 stå som et bindende referansegrunnlag i behandlingen av den nye søknaden på ca. 76 kvm. Kommunen har ikke tatt opp dette spørsmålet til behandlingen til tross for gjentatte anmodninger gjennom flere år.

I henhold til Forvaltningslovens § 35, mener jeg at vedtaket/godkjenningen fra 2009 må opp til ny behandling da dispensasjonssøknaden er basert på et erkjent falsum.

19. januar 2021 fremmet varamedlem Per Manvik et forslag i PU som fikk stor oppmerksomhet. Han satt som leder i PU i 2009 og hevdet at det ble gitt et kollektivt påstått "amnesti" for alle ulovligheter i hytteområdene på min og min nabos grunn i Kjøse. Manvik hevdet at de avslørte ulovlighetene var av bagatellmessig art. Til det er å si at de 62 kvm på omtalte hytte (som senere ble erkjent var 138 kvm.) neppe kan anses å være av "bagatellmessig art". Det eksisterer ikke lovgang, ei heller dokumentert prosess eller protokoll for Manviks påstander.

Det er også en påfallende stillhet fra Manvik når det gjelder hans rolle som PU leder i saken til grunneier (i samme område) Ola Mjelde som hadde tilsyn i 2008 og som måtte rive hele sin hytte på 44 kvm i 2011 etter krav fra administrasjonen, Mattilsynet og Fylkesmannen/Statsforvalter. Et påstått "amnesti" må selvsagt gjelde for alle søknader i samme område der innholdet i søknaden blir omfattet av samme lover, planer og regelverk. Saken til Mjelde medførte uansett rivning i 2011 etter flere år med søknader, mens hytta på min eiendom kun få steinkast unna, fikk beholde sitt areal som var definert og oppført uten forutgående søknad og godkjenning. Og uten involvering fra berørte sektormyndigheter.

Til tross for Manviks oppsiktsvekkende forslag om annullering av administrasjonens vedtak, fikk han et enstemmig PU til å stemme for hans "amnestiforslag". Ingen spørsmål om lovlighetsadgang eller protokollert prosess fra noen av PUs medlemmer. Ei heller fra daværende leder Marie Offenbergs. Vedtaket ble senere omgjort etter klage fra meg og som fikk støtte fra administrasjonen. PUs leder Offenberg valgte dog å stemme for det ulovlige "amnestiforslaget" til Manvik også ved annen gangs behandling og votering i utvalget til tross for administrasjonens belæring om at Manviks "amnestiforslag" var ulovlig. Deretter gikk saken til Statsforvalter for endelig avgjørelse. Statsforvalter støtter administrasjonens krav om retting i sitt vedtak av 11/06-2021 (**vedlegg #3**).

Det ble fattet et endelig vedtak fra Statsforvalter i 11/06-2021. Dog fortsetter eier av hytta sitt forsøk på omgjøre vedtaket i sin dialog med Statsforvalter. Statsforvalter fattet et nytt vedtak i saken, datert 24/08-2021 (**vedlegg #4**) hvor det vises til skriv fra hytteeier av 27/06-2021, samt skriv fra PU leder Offenberg av 12/08-2021. I vedtaket fra Statsforvalter, konkluderes det med følgende:

"Vi kan ikke se at det i henvendelsen av 27/06-2021 eller av 12/08-2021 har fremkommet nye vesentlige opplysninger som skulle tilsa omgjøring av vårt vedtak av 11/06-2021. Vedtaket blir derfor stående.

Det presiseres at Statsforvalters vedtak i sakene innebærer at sakene er endelig avgjort i forvaltningen. Vedtakene kan derfor ikke påklages, jf. Forvaltningslovens § 28."

Videre skriver Statsforvalter:

"Vi vil behandle din henvendelse som en begjæring om omgjøring av vedtak etter Forvaltingslovens § 35. Det følger av fvl § 35 første ledd bokstav c at et forvaltningsorgan kan omgjøre eget vedtak uten at det blir påklaget dersom det er "ugyldig".

Statsforvalters konklusjoner er vesentlige også da Forvaltingslovens paragrafer og spesielt § 35 blir benyttet av hytteeier og hans advokat, samt fra PU medlem Offenbergs i hennes vedtatte forslag til vedtak som jeg nå påklager. Jeg mener at Offenberg har feil lovtolkning og med dette bruker feil referanse til anvendelse med hensyn til § 35 da kommunen selv har definert at kommunens delegerte vedtak av 28/06-2022 (**vedlegg # 7**) er definert ugyldig gjennom kommunes brev til hytteeier (**vedlegg #8**). I brevet skriver kommunen følgende:

"I det påklagde vedtaket har kommunen gitt byggetillatelse i strid med de nevnte bestemmelsene i kommuneplanens arealdel, uten at det er gitt dispensasjon. Vedtaket er derfor ugyldig og må oppheves".

Jeg er ikke jurist og mine vurderinger og konklusjoner er utarbeidet med bakgrunn av min rettmessige klageadgang og forsøk på å finne relevante svar i relevante dokumenter, lovverk, planverk og instruks. Det må også poengteres det faktum at de ulovlige tiltakene bryter med innholdet i den privatrettslige festekontrakten. Jeg har nå gjennom flere sammenhengende år hatt fem (5) kommunale ulovlighetssaker som har berørt seks (6) ut av åtte (8) hytter på det samme hyttefeltet på min eiendom der hyttene ligger på bygslet (festet) grunn. Det har ofte vært engasjert advokater av hyttefesterne for å vinne frem. Det bør være innlysende at slike prosesser der hytteeiers tiltak som bryter med både festekontrakt og offentlige lover og regler, medfører en årelating av grunneiers ressurser. Men sakene legger også stort arbeidspress på en allerede hardt belastet avdeling i kommunen. Det settes et negativt presedens dersom slike tiltak får feste gjennom utmattelse hos meg som grunneier eller dispensasjonsvillighet eller sågar feilbehandling i offentlig forvaltning. Mitt ressursbruk gjennom mange år i denne og tilsvarende saker, må settes i dette perspektiv.

Jeg forsøker å søke relevant informasjon i denne saken og har i den forbindelse sett på Forvaltingslovens § 35 da dette er benyttet av Statsforvalter, av hytteeiers advokat, samt er benyttet som lovhjemmel av PU medlem Marie Offenberg i denne saken. Jeg hevder at hytteeiers advokat og Offenberg har feil lovtolkning av § 35 og dermed feil påstått lovanvendelse i denne saken. Kommunen har selv fattet et ugyldig delegert vedtak av ny saksbehandler (**vedlegg #7**) (av uviss årsak) i denne saken og som kommunen selv har omgjort (**vedlegg #8 og vedlegg #9**).

Mine synspunkter knyttet til Forvaltingsloven og dens anvendelse har jeg blant annet fra tolkning av vedleggene **#10 og #11**.

Til tross for det endelige vedtaket, samt oppfølgende brev med drøftelser og konklusjoner, fortsetter hytteeier og hans advokat å forsøke å omgjøre rettevedtaket gjennom ny søknad datert 11/05-2022 i kommunens journalsystem (**vedlegg #12**). Dette ble påklaget av meg med kopi til hytteeier i e-post av 16/05-2022 (**vedlegg #13**) da jeg anså at hytteeiers søknad var et forsøk på å omgjøre det endelige rettevedtaket. Kommunen følger opp med en skriftlig konklusjon i e-post til hytteeier av 31/05-2022 der kommunen fastholder rettevedtaket (**vedlegg #14**).

Til min store overraskelse blir jeg ved en tilfeldighet oppmerksom på det delegerte vedtaket av 28/06-2022 (**vedlegg #7**). Jeg følger opp min e-post av min klage av 16/05-2022 ved en ytterligere skriftlig klage av 11/07-2022 samt 14/07-2022 (**vedlegg #15 og #16**).

Hytteeiers advokat skriver i ny klage til kommunen, datert 22/11-2022 (**vedlegg #17**) at jeg ikke har klagerett i hytteeiers søknad om endring og rivning. Det er uvisst hvorfor hytteeiers advokat argumenterer slik, da jeg ikke har klaget på at hytteeier skal følge opp den endelige vedtaket om rivning. Det er hytteeiers forsøk på å få omgjort det endelige og definerte rettevedtaket gjennom ny søknad som jeg har påklaget.

Jeg sender en e-post til kommunen av 16/01-2023 (**vedlegg #18**) som en kommentar på hytteeiers klage 22/11-2022.

Hytteeiers advokat følger opp med en utfyllende klage av 31/05-2023 (**vedlegg #19**). I brevet fra hytteeiers advokat, argumenterer han for at jeg ikke har klagerett i saken, noe som selvsagt er uriktig. Advokaten argumenterer videre om at kommunens annullering av det delegerte vedtaket (**vedlegg #7**) er uriktig i henhold til Forvaltningslovens § 35 bokstav C. Noe både administrasjonen og jeg er uenig i. Et ugyldig vedtak blir ikke stående som gyldig vedtak hvis dette kan dokumenteres. Og det er nettopp det som er drøftet og poengtert i saken av kommunen.

Advokaten påpeker at videre at mine klager i saken er sendt til hytteeier for sent. Til dette vil jeg kommentere at jeg allerede 16/05-2022 (**vedlegg #13**) og få dager etter hans søknad om rivning og byggetillatelse, påklaget søknaden. Jeg fulgte opp med utfyllende klage innenfor klagefristen (**vedlegg #15 og #16**). Når det gjelder hvem som skal motta klager, så er dette kommunal myndighet som er ansvarlig adressat. Ikke hytteeier. Jeg sendte min klage i tillegg direkte til hytteeier, slik at unødvendig tid ikke skulle gå tapt. Hytteeiers advokat sine anførsler om at jeg sendte hytteeier min klage for sent, er derfor både uriktig, samt ikke relevant.

Hytteeiers advokat argumenter videre på flere punkter som senere er behandlet av kommunens saksbehandler og med konklusjon i negativ favør av hytteeier. Dog er det noen punkter som jeg mener er viktig å kommentere. Advokaten hevder at hytteeier har forholdt seg til det ugyldige delegerte vedtaket fra kommunen fra juni 2022 og foretatt retting i god tro basert på dette. Jeg er uenig med hytteeiers advokat at hytteeier har vært i god tro. Han var fullstendig klar over at jeg hadde påklaget hans søknad i mine klager av mai og juli 2022. Hytteeier bar derfor selvsagt det fulle og hele ansvaret med hensyn med å iverksette tiltak før klagen hadde sin endelige avslutning.

I tillegg er selvsagt både hytteeier og hans advokat fullstendig klar over at det eksisterer et definert rettevedtak på definert bygningsmasse. Ikke en generell arealangivelse i kvm. og ei heller hvor hytteeier stod fritt til å velge å "bytte" ikke pålagte rivninger av plattinger og verandakonstruksjoner mot definerte krav om retting av konkrete bygningsdeler. Hytteeiers søknad medfører også en betydelig arealreduksjon i forhold til opprinnelig rettevedtak.

Advokaten hevder videre at hytteeier ikke vil kunne bruke hytta hvis godkjenningsvedtaket omgjøres, i det hytta er pliktig å ha WC (ikke utedo, som ble sanert på 80 tallet). Til denne påstanden, er det å påpeke at påstanden er uriktig. Hytteeier har fått tillatelse til å legge inn

renseanlegg for gråvann og hytteeier plikter selv å omdisponere rominndelingen i eksisterende hytte ved å montere et toalett. Hytteeier har ikke søkt om utvidelser av bygningsmassen for å legge inn WC og utvidelsen er derfor ulovlig. Dette er gjentatte ganger påpekt i saken uten at det tilsynelatende ser ut til å ha noen korrigerende effekt i argumentasjonen.

I **vedlegg #20** datert 08-10/08-2023, kan vi lese ut av en dialog mellom hytteeiers advokat og saksbehandler i kommunen, at advokaten anklager kommunen for manglende kommunikasjon internt i avdelingen. Saksbehandler konkluderer med følgende i korrespondansen;

"Jeg er enig i at dette virker som en misforståelse, men jeg er uenig i at det har vært grunn til å misforstå".

Mattilsynet kobler seg opp i saken 07/11-2023 (**vedlegg # 21**). Til tross for at både Mattilsynet og vannverkene er obligatoriske sektormyndigheter i dispensasjonssøknader og hvor Mattilsynet sendte en skarp påminnelse om dette til kommunen og Statsforvalter/Fylkesmann i 2008 knyttet til saken til Mjelde, har ikke nevnte sektormyndigheter på noe tidspunkt blitt orientert om denne omfattende og langdryge saken fra 2009 før Mattilsynet koblet seg selv opp i november 2023. Mattilsynet informerer kommunen om at de skal settes som høringspart av vedtak som fattes i den kommende klagebehandlingen, samt at de vil påklage et vedtak i Planutvalget som viser en villighet til å omgjøre administrasjonens vedtak om retting.

Larvik kommune la frem et saksframlegg datert 02/11-2023 og med forslag til vedtak i PU 12/12-2023 (**vedlegg #22**). Administrasjonens saksframlegg samsvarer med kommunens tidligere krav om retting. I samme saksframlegg drøftes fremsatte anførsler i klagen fra hytteeier og hans advokat. Kommunen konkluderer nok en gang med at det delegerte vedtaket av 26/06-2022 er ugyldig og at hytteeiers anførsler i klagen ikke er relevante, jmf. Forvaltningslovens § 35. Jeg vurderer administrasjonens saksframlegg av 02/11-2023 til å være grundig og sammenfattende.

Planutvalgets leder Per Manvik foreslo i utvalgsmøte 12/12-2023 å utsette saken til PU møte i januar 2024, slik at utvalget kunne se på saken på nytt slik beskrevet i referat fra møte med administrasjonens representanter i møte 08/01-2024 (**vedlegg #2**). Manviks forslag i PU ble vedtatt enstemmig uten noen spørsmål fra utvalgets øvrige medlemmer. Jeg minner om den omfattende dokumentasjonsmengde med tilhørende saksbehandling som eksisterer i saken. Manviks ønske om fornyet politisk gjennomgang anses for særdeles underlig.

Nå er vi i realiteten nok en gang tilbake til status etter PUs famøse amnestivedtak fra 19/01-2021 hvor våre folkevalgte politikere i PU ved sine ledere velger å forsøke å overprøve sin egen administrasjon, samt Statsforvalters endelige vedtak. Referatet fra 08/01-2024 sier mye om sakens kjerne etter mitt syn. Misbruk av politisk forvaltingsmakt i Larvik kommune og hvor tidligere og dagens ledere i PU velger å ta privatrettslig interesse gjennom påvirkning og dermed tilsidesette faglige drøftelser knyttet til handlingsrom forut for administrasjonens vedtak og som har fått støtte av høyere forvaltningsorgan (Statsforvalter). Jeg mener videre at det er grunnlag for å granske PUs håndtering av denne saken.

Hytteeiers advokat har i e-post til kommunen av 07/02-2024 sendt en regning til kommunen pålydende 21500,- knyttet til en avgrenset tidsperiode i henhold til Forvaltningslovens § 36. (**vedlegg 23**).

Denne saken har blitt omfattende eksponert i media og jeg legger ved noen artikler fra lokalavisen Østlands-Posten (ØP) og Bøkebloggen (BB):

Vedlegg 24 = Artikkel i ØP av 19/05-2019.

Vedlegg 25 = Artikkel i ØP av 03/02-2021.

Vedlegg 26 = Artikkel i ØP av 11/03-2021.

Vedlegg 27 = Artikkel i ØP av 18/06-2021.

Vedlegg 28 = Artikkel i ØP av 24/06-2021.

Vedlegg 29 = Artikkel i BB av 30/11-2022.

Det er PU sin egen behandling av denne saken gjennom mange år som har påført kommunen, Statsforvalter og meg som grunneier enormt ressursbruk. Den eneste som bokstavelig har tjent på den årelange prosessen, er hytteeiers advokat gjennom fakturering av juridisk bistand.

Når det oppleves at de ulovlige tiltakene er utført med forsett og hvor argumentasjonen fortsetter med å forsøke å få "tilgivelse kontra tillatelse", så er dette grove tillitsbrudd både privatrettslig så vel som overfor relevant offentlig myndighet.

I forhold til hva som gjelder av privatrettslige forhold i denne saken, så vil jeg referere til signert festeavtale av 07/09-2011:

#5. Festerens forpliktelser.

#5.2: Festeren plikter ved bebyggelse av arealet å følge de til enhver tid gjeldende reguleringsplaner og bygningsvedtekter, samt å innhente lovbestemt godkjenning fra bygningsmyndighetene.

Basert på alt som er dokumentert i denne saken, ønsker jeg at det sendes ut pålegg om retting så snart som mulig slik at vi kan avslutte denne årelange ressursbruken.

Jeg har lagt ved en tolkingsuttalelse av Forvaltningslovens § 35 utarbeidet av Justis og beredskapsdepartementet. Det er en tolkningsuttalelse fra lovavdelingen (**vedlegg #11**). I tolkingsuttalelsens første side, står følgende:

Fornytt behandling av tidligere avgjorte saker:

- Kan saker som tidligere er avgjort av overordnet forvaltningsorgan, tas opp igjen av underordnet forvaltningsorgan (kommunen)?
- Har underordnet organ (kommunen) eventuelt kompetanse til å fatte vedtak med motsatt resultat av det overordnet forvaltningsorgan er kommet til i det opprinnelige vedtaket?

På side to i tolkingsuttalelsen, står følgende med uthevet skrift:

"Kommunen avgjør om en søknad skal tas opp til realitetsbehandling. Søknader som tidligere er avgjort av overordnet organ kan ikke tas opp til realitetsbehandling på nytt med mindre det er kommet til nye momenter av betydning for saken eller at det har gått lang tid siden saken sist ble behandlet. Som hovedregel bør en sak kunne tas opp til ny behandling dersom det er gått mer enn 10 år siden forrige behandling. Dersom kommunen finner at det ikke er grunnlag

for å imøtekomme anmodningen om ny behandling av en tidligere avgjort sak, skal anmodningen avvises”.

Statsforvalter har fattet et endelig vedtak i saken, samt konkludert med at det ikke er kommet til nye momenter som skulle tilsi omgjøring av Larvik kommunes rettevedtak fattet av administrasjonen (**vedlegg #3 og #4**).

Med vennlig hilsen,

Kristian Stensrud.

Vedlegg:

- #1: Melding om vedtak fra Larvik kommune med Offenbergs forslag til vedtak i PU, datert 01/02-2024.
- #2: Referat fra møte 08/01-2024 mellom Manvik, Offenberg, Vestre og Værvågen, datert 16/01-2024.
- #3: Vedtak fra Statsforvalter, datert 11/06-2021.
- #4: Vedtak/svar fra Statsforvalter, datert 24/08-2021.
- #5: Utdrag fra kommunens arkiv i saken.
- #6: Utdrag fra kommunens arkiv i saken.
- #7: Delegert vedtak fra Larvik Fylkesmannen, datert 28/06-2022.
- #8: Forhåndsvarsel om omgjøring av kommunalt delegert vedtak, datert 16/11-2022.
- #9: Omgjøring av vedtak etter klage, datert 11/05-2023.
- #10: Forvaltingslovens § 35.
- #11: Justis og beredskapsdepartementets lovtolking av Forvaltingslovens § 35.
- #12: Bygge og rivningssøknad, datert 11/05-2022.
- #13: Klage på bygge og rivningssøknad til Larvik kommune med kopi til hytteeier, datert 16/05-2022.
- #14: Melding fra kommunens saksbehandler om at kommunalt pålegg om retting opprettholdes og at tvangsmulkten fortsetter å løpe til retting er foretatt, datert 31/05-2022.

- #15: Klage på delegert vedtak, datert 28/06-2022 fra Kristian Stensrud, datert 11/07-2022.
- #16: Klage på delegert vedtak, datert 28/06-2022 fra Kristian Stensrud.
(Årstallskorreksjoner knyttet til årstall oppgitt i vedlegg #15), datert 14/07-2022.
- #17: E-post/klage fra hytteeiers advokat til Larvik kommune, datert 22/11-2022.
- #18: E-post/klage fra Kristian Stensrud til Larvik kommune, datert 16/01-2023.
- #19: Klage på vedtak fra hytteeiers advokat, datert 31/05-2023.
- #20: E-post korrespondanse mellom hytteeiers advokat og kommunal saksbehandler, datert 08-10/98-2023.
- #21: Mattilsynets uttalelse knyttet til videre prosess i saken, datert 07/11-2023.
- #22: Administrasjonens innstilling til PU, datert 02/11-2023.
- #23: Krav om dekning av saksomkostninger fra hytteeiers advokat, datert 07/02-2024.
- #24: Østlandsposten, datert 19/05-2019.
- #25: Østlandsposten, datert 03/02-2021.
- #26: Østlandsposten, datert 11/03-2021.
- #27: Østlandsposten, datert 18/06-2021.
- #28: Østlandsposten, datert 24/06-2021.
- #29 Bøkebloggen, datert 30/11-2022.